

“ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΤΟ ΣΚΑΣΑΝ ”

Ο κύριος Μπόμπιλ ένα πρωί μετά από ένα ενοχλητικό βράδυ, όπου οι γείτονες του είχαν βάλει πολύ δυνατά τη μουσική, ξύπνησε χωρίς αυτιά.

Καθώς πήγαινε στην κουζίνα, για να φτιάξει τον πρωινό του καφέ κοίταξε το ρολόι του και είδε ότι η ώρα ήταν 1:00 το μεσημέρι.

Τότε φώναξε πανικοβλημένος:

Ο κύριος Μπόμπιλ έτρεξε φοβισμένος στο μπάνιο, για να δει το πρόσωπο του. Τότε κατάλαβε πως δεν είχε αυτιά. Βαδίζοντας αργά στο δωμάτιο του, ξαφνικά πετάχτηκε και χώθηκε στο ντουλάπι με τα βιβλία.

Δεν βρήκε όμως εκεί τα αυτιά του. Μετά πήγε και ρώτησε τους γείτονες του. Εκείνοι όμως άρχισαν να του λένε πως δεν τα είδαν και γέλαγαν.

Τότε ο κύριος Μπόμπιλ στεναχωρημένος πήγε στο απέναντι κρεοπωλείο, στο βιβλιοπωλείο και στο μίνι μάρκετ να ρωτήσει. Όμως πουθενά τα αυτιά του. Όπως επέστρεφε στενοχωρημένος στο σπίτι του τα είδε και αμέσως έτρεξε να τα πιάσει. Τώρα ποια χαρούμενος που τα έπιασε τους λέει:

”Ακούστε να δείτε! μην ξαναφύγετε ποτέ από την θέση σας γιατί τρόμαξα πολύ. Δεν ακούτε κανέναν και τίποτα πια!”

και τα αυτιά του απάντησαν:

”Αν θέλεις να ξέρεις κύριε Μπόμπιλ αν φύγουμε εμείς, εσύ δεν θα ακούς κανέναν και τίποτα, όχι εμείς. Επιπλέον έχουμε και εμείς τα παράπονα μας για εσένα. Κοίταξε τα χέρια σου και πες μας, είναι νύχια αυτά!”

